

عنوان: مقایسه تأثیر پانسمان با سیلور سولفادیازین و نیتروفورازون بر عفونت زخم سوختگی کودکان بستری در بخش سوختگی مرکز آموزشی درمانی سینا شهر تبریز، ۸۴-۱۳۸۳

نام دانشجو: آذر درویش پور

رشته و مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد - پرستاری

استاد(ان) راهنما: مژگان لطفی

اساتید مشاور: دکتر فریدون صالحی - احمد آقازاده

شماره پایان نامه: ۱۸۲

زمینه و اهداف: سوختگی، یکی از مشکلات عمده سلامت عمومی در سراسر دنیا و مخصوصاً در کشورهای در حال توسعه می‌باشد. در ایران صدمات ناشی از سوختگی، باعث ایجاد بیماری و افزایش قابل توجه در میزان مرگ و میر افراد، مخصوصاً کودکان می‌گردد. عفونت علت اصلی مرگ در بیماران سوخته می‌باشد. استفاده عاقلانه و بجا از داروهای ضد میکروبی باعث ایجاد مقاومت کمتر در باکتریها، تأثیر بیشتر این داروها و کاهش خطر سپسیس می‌شود. هدف از این مطالعه، مقایسه دو داروی آنتی باکتریال، سیلور سولفادیازین و نیتروفورازون، از نظر مدت زمان التیام، میزان عفونت و هزینه درمانی بود.

مواد و روش‌ها: این پژوهش از نوع نیمه تجربی بود که بر اساس نمونه گیری غیر احتمالی (آسان) به مدت ۵ ماه روی ۶۰ بیمار دچار سوختگی بستری در بخش سوختگی کودکان مرکز آموزشی درمانی سینا تبریز در سال ۱۳۸۴ صورت گرفت. جامعه‌ی پژوهش کودکان بستری در این مرکز بوده و از میان آنها، کودکانی که دارای مشخصات واحدهای مورد پژوهش بودند به عنوان نمونه انتخاب گردیده و به صورت تصادفی در دو گروه کنترل و تجربی قرار گرفتند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه و چک لیست بود. در این پژوهش زخم سوختگی یک گروه با سیلور سولفادیازین و گروه دیگر با نیتروفورازون بصورت روزانه یکبار پانسمان شدند. برای بررسی وضعیت زخم سوختگی، بعد از هر بار تعویض پانسمان معیارهای وجود عفونت، همچنین وضعیت زخم از نظر وجود بافت گرانولاسیون و اپی تلیزاسیون، بررسی می‌گردید. ضمناً برای هر بیمار سه نوبت کشت زخم به روش سوآب استریل فرستاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روشهای آمار توصیفی و استنباطی مانند آزمون نسبتها و آزمون کای دو (χ^2) و T-test با استفاده از نرم افزار spss استفاده گردید.

یافته‌ها: آنالیز آماری، تفاوت معنی دار بین دو گروه از نظر وجود عفونت بر اساس علایم کلینیکی ($P=1/000$) و همچنین از نظر نتایج میکروب شناسی نشان نداد ($P=0/739$). نیز تفاوت معنی دار از نظر زمان ایجاد اپی تلیزاسیون بین دو گروه ($P=0/763$)، تعداد روزهای بستری ($P=0/818$) و همچنین میزان هزینه بستری ($P=0/969$) در دو گروه مشاهده نشد.

نتیجه گیری: در این مطالعه، فرضیه ما مبنی بر وجود تفاوت بین دو دارو رد و مشاهده شد که ارزش کاربردی دو دارو (سیلور سولفادیازین و نیتروفورازون) مشابه بودند. این امر نشان دهنده آن است که استعمال زیاد یک دارو در درمان، دلیلی برای کارایی بیشتر آن نیست و بنظر می‌رسد که باید توجه بیشتری در انتخاب دارو جهت درمان بیماران سوخته شود.

واژه های کلیدی: سوختگی، سیلور سولفادیازین، نیتروفورازون، عفونت زخم